

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: M.K. , narozený ..., bytem ...

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále i MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 12.10.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.9.2018 č.j. MPSV-2018/146292-421/1 o zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i

fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech uchazečů o zaměstnání rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 11.9.2018.

2. **Včasná žaloba ze dne 12.10.2018** nazvaná „Návrh na zahájení řízení dle zák. č. 150/2002 Sb.“ předaná k poštovní přepravě dne 12.10.2018 doručená Městskému soudu v Praze dne 15.10.2018 byla s ohledem na místní příslušnost postoupena zdejšímu soudu usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19.10.2018 č.j. 13Ad 31/2018-11. Žalobce se žalobou domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11.9.2018 č.j. MPSV-2018/146292-421/1, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 23.5.2018 č.j. TCB-367/2018-F, kterým nebyl žalobce podle § 25 odst. 8 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen **zákon o zaměstnanosti**), zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 22.5.2018.
3. **Žalobce v žalobě** mimo jiné konstatoval, že v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že nesplňuje odvolací námitky dle § 5 odst. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti, když je odkazováno pouze na jejich tvrzení v § 25 odst. 8 písm. a) téhož zákona. Dále tvrdil, že po týdnu mu bylo pouze ústně sděleno, že jeho pozice se bude měnit z jednosměnného provozu od 06:00 do 14:30 týdně na dvousměnný provoz, ranní směna od 06:00 hod. do 14:30 a odpolední od 14.30 do 22:00 týdně. Jelikož má doma děti ve věku dcera nar. ... a dvojčata nar. ..., jak je v zákonech dané, má nárok dělat pouze ranní směnu, ale ústně mu bylo sděleno, ale ústní sdělení nemůže podložit, že bude muset pracovat i na odpolední směně. Současně uvedl, že má nepojízdný automobil a poslední autobusový spoj do Kladruhu jezdí ve všedních dnech v 16:40, a o víkendu nejedí vůbec. Dále namítal, že byl porušen zákon, když bylo vydáno usnesení ze dne 23.5.2018 č.j. TCB-367/2018-F, odeslané dne 11.6.2018, tedy bylo odesláno až po dvaceti dnech a nebyla mu dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**). Žalobce dále poukazoval na nesrovnalosti mezi dokumenty ÚP a MPSV, kdy ÚP tvrdí, že ho řádně poučili a MPSV tvrdí, že pouze převzal dokument, kde se nachází základní poučení dle správního řádu. Současně rozhodovaly osoby vyloučené z jednání dle § 14 odst. 1 správního řádu. ÚP a MPSV pouze tvrdí, že žalobce ukončil zaměstnání bez vážného důvodu, avšak nebyl správním orgánem obeznámen, že bude vydáno rozhodnutí. Následně žalobce odkázal na str. 4 napadeného rozhodnutí a namítal, že žalovaný mu měl sdělit, že má dokládat konkrétní zákony, aby nemusel o důvodech ukončení sám uvažovat, či jsou důvody vážné nebo nikoliv. Závěrem žalobce navrhl, aby zdejší soud rozhodl tak, že ÚP nesprávným úředním postupem odmítl přihlásit žalobce do registru, dále požadoval od MPSV uhrazení částky ve výši 100.000,- Kč jako zadostiučinění a současně, aby mu zdejší soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení. *(K žalobě byla připojena kopie prvostupňového i druhostupňového rozhodnutí, odvolání a výpověď žalobce z pracovního poměru ve zkušební době).*
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 11.9.2018 č.j. MPSV-2018/146292-421/1** bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ÚP ze dne 23.5.2018 č.j. TCB-367/2018-F, kterým nebyl žalobce podle § 25 odst. 8 písm. a) zákona o zaměstnanosti zařazen do

evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 22.5.2018. Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 11.9.2018 vyplývá, že dne 23.5.2018 žalobce podal písemnou žádost o zprostředkování zaměstnání, čímž bylo v dané věci zahájeno správní řízení. Žalobce byl poučen o právech a povinnostech účastníka řízení. Do žádosti žalobce uvedl, že v evidenci uchazečů o zaměstnání byl veden do 9.5.2018 a do 21.5.2018 pracoval jako dělník u zaměstnavatele RSF Elektronik. Dne 23.5.2018 podal písemnou žádost o podporu v nezaměstnanosti, do které mj. uvedl, že od 10.5.2018 do 21.5.2018 pracoval u zaměstnavatele RSF Elektronik. Dále doložil „Výpověď z pracovního poměru ve zkušební době“, kterou žalobce sepsal dne 21.5.2018 a adresoval ji zaměstnavateli RFS Elektronik spol. s r.o., který ji převzal. Jako důvody pro rozvázání pracovního poměru žalobce uvedl: „V pátek 18.5.2018 jsem převzal usnesení č.j. 47753/18/TC od ÚP, krajská pobočka Plzeň, kontaktní pracoviště Stříbro. V usnesení opět zaměstnankyně V. uvádí podvodné informace. Do pravomocného ukončení a náhrady škody nebudu v pracovním poměru.“

Žalobci bylo výše popsané zaměstnání zprostředkováno ÚP v předchozí evidenci uchazečů o zaměstnání, ve které byl veden v době od 1.12.2017 do 9.5.2018. Ode dne 7.5.2018 byl žalobce přijat jako dělník v elektrotechnice. Jako den nástupu byl v pracovní smlouvě sjednán na 10.5.2018, pracovní smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 30.11.2018, místem výkonu práce Stříbro, a zkušební doba byla sjednána na 3 měsíce.

Dne 4.12.2017 vzal žalobce na vědomí svým podpisem v listině „Dodatek k poučení – zprostředkování zaměstnání dle zákona o zaměstnanosti“, a to, že překážkou pro zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je, pokud fyzická osoba bez vážného důvodu ukončí sama nebo na základě dohody se zaměstnavatelem vhodné zaměstnání po uplynutí 6 měsíců ode dne sjednaného jako den nástupu do zaměstnání, zprostředkovaného ÚP.

Žalobce v prvostupňovém řízení doložil, že k ukončení ÚP zprostředkovaného zaměstnání došlo skončením zaměstnání z jeho strany vůči zaměstnavateli RFS Elektronik spol. s r.o. ve zkušební době, přičemž nedoložil, ani neuváděl, že by k ukončení zaměstnání měl vážný důvod. ÚP tedy postupoval v souladu se zákonem o zaměstnanosti, když shledal, že existovala překážka bránící zařazení žalobce do evidence uchazečů o zaměstnání, specifikovaná v § 25 odst. 8 písm. a) téhož zákona. Žalovaný tedy uzavřel, že žalobci bylo zprostředkováno vhodné zaměstnání, které, jak nutno zdůraznit, řešilo jeho nezaměstnanost, tedy naplňovalo hlavní cíl, pro který vstoupil do evidence uchazečů o zaměstnání, a pokud toto zaměstnání bez vážného důvodu ukončil výpovědí se zaměstnavatelem, tak před uplynutím doby 6 měsíců nástupu do zaměstnání neměl ÚP jinou možnost, nežli jej do evidence uchazečů o zaměstnání nezařadit.

5. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 6.12.2018** v úvodu shrnul průběh správního řízení a předně uvedl, že samotnou nespokojenost s postupem správních orgánů nelze jako důvod pro pochybnost o nepodjatosti oprávněných úředních osob akceptovat, zejména když námitku podjatosti žalobce vznesl poprvé až v žalobě. Ze spisové dokumentace nijak nevyplývá, že by správní orgán žalobci bránil vyjádřit se k důvodům, pro které podal dne 21.5.2018 výpověď. S ohledem na skutečnost, že žalobce žádal ÚP o zprostředkování zaměstnání dne 23.5.2018, tedy v době, kdy ode dne 10.5.2018 sjednaného jako den nástupu do zprostředkovaného zaměstnání ještě neuplynulo 6 měsíců, bylo na něm, aby uvedl všechny okolnosti, které jej ke skončení zaměstnání vedly, zvláště, když si na základě poučení byl a měl být vědom toho, že v případě, že bez vážného důvodu ukončí sám nebo na základě dohody se zaměstnavatelem vhodné zaměstnání zprostředkované ÚP, nebo zaměstnavatel s ním ukončí toto zaměstnání z důvodu porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvláště hrubým způsobem, může

být do evidence uchazečů o zaměstnání zařazen až po uplynutí 6 měsíců ode dne sjednaného jako den nástupu do zprostředkovaného zaměstnání. Důvody, pro které žalobce pracovní poměr ukončil, nepochybně byly uvedeny v písemnosti nazvané „Výpověď z pracovního poměru ve zkušební době“, tedy zde nebyl dán žádný relevantní důvod pro zkoumání jiných důvodů. Ostatně žádné další důvody pro skončení pracovního poměru žalobce neuvedl ani v odvolání, nová tvrzení vznáší až v žalobě. K námitce dvousměnného provozu žalovaný uvedl, že tyto námitky žalobce neuplatňoval ve správním řízení před vydáním rozhodnutí ÚP, neučinil tak ani v odvolání. Žalovaný nemohl hodnotit skutečnosti, které žalobce vůbec nenamítal. Navíc žalobce uvedl, že se jednalo pouze o ústní sdělení zaměstnavatele, které nemůže doložit, k čemuž žalovaný uvedl, že neprokazatelné tvrzení rovněž nelze považovat za vážný důvod pro skončení zaměstnání zprostředkovaného ÚP. Současně žalovaný konstatoval, že důkazní břemeno je na samotném žadateli o zprostředkování zaměstnání, resp. účastníku správního řízení ve věci zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání, na kterém je, aby svá tvrzení prokázal, tj. měl-li žalobce vážný důvod k ukončení zaměstnání a z tohoto důvodu jej ukončil, bylo na něm, aby toto prokázal. Žalobce však neprokázal, ani neuváděl, že předmětné zprostředkované zaměstnání ukončil z vážného důvodu. Závěrem žalovaný nadále setrval na svém závěru, že žalobci bylo zprostředkováno vhodné zaměstnání řešící jeho nezaměstnanost, tedy naplňovalo hlavní cíl, pro který vstoupil dne 1.12.2017 do evidence uchazečů o zaměstnání, toto zaměstnání žalobce bez vážného důvodu ukončil ve zkušební době, proto ÚP postupoval v souladu se zákonem o zaměstnanosti, když jej do evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 22.5.2018 nezařadil, neboť dne 23.5.2018, kdy žalobce o zprostředkování zaměstnání žádal, ještě neuplynulo 6 měsíců ode dne 10.5.2018, který byl sjednán jako den nástupu do tohoto zaměstnání.

6. **Ze zasláního správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 11.9.2018 i ve vyjádření žalovaného ze dne 6.12.2018 odpovídají obsahu spisu. Podle doručanky obsažené ve správním spise bylo napadené rozhodnutí ze dne 11.9.2018 doručeno žalobci dne 14.9.2018. Dále je založeno „Poučení účastníka správního řízení o jeho právech a povinnostech“, které převzal žalobce dne 4.12.2017 na ÚP (kontaktní pracoviště Mánesova 16, Stříbro), a také „Dodatek k poučení“ i „Dodatek k poučení – zprostředkování vhodného zaměstnání dle zákona č. 435/2004 Sb.“, kdy dne 4.12.2017 žalobce svým podpisem potvrdil prohlášení, že byl poučen a seznámen s tam uvedenými skutečnostmi. V „Dodatku k poučení -“ bylo uvedeno následující: § 30 (Vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání), odst. 2 – Uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu odmítne nastoupit do vhodného zaměstnání (§ 20); odst. 4 – Uchazeč o zaměstnání, který byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z výše uvedeného důvodu, může být na základě nové písemné žádosti do evidence uchazečů o zaměstnání znovu zařazen nejdříve po uplynutí doby 6 měsíců ode dne vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Rovněž je založena kopie „Pracovní smlouvy“ ze dne 10.5.2018 uzavřená mezi žalobcem a zaměstnavatelem (RSF Elektronik spol. s r.o., Forstova 1670, 349 01 Stříbro), kdy nástup práce byl dne 10.5.2018 na pozici dělníka v elektrotechnice, místo výkonu práce Stříbro, zkušební doba 3 měsíce a pracovní poměr sjednán na dobu určitou do 30.11.2018 (mimo jiné bylo uvedeno, že rozvržení pracovní doby se řídí § 81 zákoníku práce a pracovní dobu rozvrhuje zaměstnavatel a určí začátek a konec směn).
7. **Žalobce v podání ze dne 17.12.2018** v záhlaví adresovaném Městskému soudu v Praze,

kterému byl originál podání zaslán, uvedl, že dne 5.3.2018 podal odvolání k Okresnímu soudu v Tachově ve věci nedodržení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, současně žalobce požadoval uhradit po žalované České republice, Ministerstvo spravedlnosti, jako zadostiučinění částku ve výši 20.000.000,- Kč, dále za nemajetkovou újmu celkovou částku ve výši 1.500.000,- Kč a odškodné ve výši 4.000.000,- Kč.

8. Dále žalobce dne 2.1.2019 zaslal zdejšímu soudu ve své vyjádření prostřednictvím emailové korespondence; dne 16.1.2019 byl soudu doručen originál tohoto podání, v němž žalobce nesouhlasil, aby soud rozhodl bez nařízení jednání a dále mimo jiné doplnil, že ÚP ani MPSV mu neposkytlo možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí a tvrdil, že podal výpověď z vážných důvodů. Také požadoval, aby bylo zrušeno rozhodnutí žalované č.j. TCB-367/2018-F a MPSV-2018/146292-421/1 v celém rozsahu pro nesprávné úřední postupy na straně žalované úředních osob, dále aby byl zařazen od 23.05.2018 do evidence nezaměstnaných osob, rovněž aby žalovaný uhradil za něho poplatky na sociálním a zdravotním i s pokutami od 23.05.2018, také aby žalovaný za protizákonné zamítnutí zaevidovat jej do své evidence mu uhradil sumu stanovenou na 2 000 000-Kč a aby žalovaný zahájil kárné řízení se všemi podepsanými osobami, které v dané věci rozhodovali či mněli kontrolovat své podřízení, kdy o tomto bude jednat s žalobcem, či s daným postihem souhlasí, nebo požaduje přísnější tresty.
9. Žalovaný doplnil své vyjádření podáním ze dne 5.2.2019, přičemž nesdílel námitku žalobce, že mu měl umožnit vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Důvody, pro které žalobce pracovní poměr ukončil, byly uvedeny ve Výpovědi z pracovního poměru ve zkušební době, odvolací námitky byly zcela nekonkrétní a žádného dalšího dokazování v předmětné věci nebylo zapotřebí. Závěrem žalovaný trval na tom, aby soud žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl a současně žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení.
10. Následně NSS sdělil v podání ze dne 15.4.2019 č.j. Nao 65/2019-47 k námitce podjatosti uplatněné žalobcem dne 22.2.2019, že je zjevně opožděná a k pozdě uplatněné námitce podjatosti se nepřihlíží, NSS o tom nevydal žádné usnesení a spis vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
11. Žalobce podáním ze dne 2.5.2019 opětovně sdělil zdejšímu soudu, že trvá na nařízení ústního jednání.
12. Usnesením ze dne 10.5.2019 č.j. 16Ad 86/2018-56 zdejší soud zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce.
13. U ústního jednání konaného dne 17.10.2019 u zdejšího soudu žalobce setrval na podané žalobě a mimo jiné k dotazu samosoudkyně, z jakého důvodu nesetrval v zaměstnání do doby, než skutečně nastala potřeba ranních a odpoledních směn i pro něho, uvedl, že řešil tu situaci hned a neví, kdy skutečně ranní a odpolední směny nastaly, protože v tu dobu tam již nepracoval; měl také nepojízdné auto a předpokládal, že bude s úřadem práce řešit jiné vhodné zaměstnání. Samozřejmě si sám také sháněl zaměstnání, ale bydlí na vesnici, která je 4 km od Kladruhu, kde není žádná příležitost zaměstnání a pokud nemá hotovost, tak nemůže ani jezdit autobusem; z Kladruhu do Stříbra je to asi 10 km. Dále žalobce uvedl, že do současné doby není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce, nežádal o zařazení do této evidence ani po uplynutí 6 měsíců ode dne 10.5.2018, protože čeká na to, až soud konečně rozhodne, aby byl zapsán do evidence uchazečů od data, které požadoval, tj. od května 2018. Závěrem žalobce požadoval vydat rozhodnutí dle žalobního petitu,

který odpovídá zákonu č. 150/2002 spojeného se zákonem 99/63 České republiky. Zástupce žalovaného závěrem setrval na stanovisku, že žaloba je nedůvodná a proto navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl a žalobci nepřiznal náhradu nákladů; žalovaný neuplatnil náhradu nákladů řízení.

14. Podle **§ 5 písmeno c) bod 7 zákona o zaměstnanosti** se pro účely tohoto zákona rozumí vážnými důvody důvody spočívající v jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, nebo důvodech hodných zvláštního zřetele.
15. Dle **§ 20 odst. 1 písmeno a) až d) zákona o zaměstnanosti** fyzická osoba má právo na zprostředkování vhodného zaměstnání. Vhodným zaměstnáním, pokud tento zákon nestanoví jinak, je zaměstnání
 - a) které zakládá povinnost odvádět pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti,
 - b) jehož délka pracovní doby činí nejméně 80 % stanovené týdenní pracovní doby,
 - c) které je sjednáno na dobu neurčitou, nebo na dobu určitou delší než 3 měsíce a
 - d) které odpovídá zdravotní způsobilosti fyzické osoby a pokud možno její kvalifikaci, schopnostem, dosavadní délce doby zaměstnání, možnosti ubytování a dopravní dosažitelnosti zaměstnání.
16. V **§ 25 odst 8 písm. a) zákona o zaměstnanosti** je stanoveno, že překážkou pro zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je, pokud fyzická osoba bez vážného důvodu ukončí sama nebo na základě dohody se zaměstnavatelem vhodné zaměstnání (§ 20 zákona) zprostředkované krajskou pobočkou Úřadu práce. V případech podle písmene a) nebo b) může být fyzická osoba zařazena na základě nové písemné žádosti do evidence uchazečů o zaměstnání po uplynutí 6 měsíců ode dne sjednaného jako den nástupu do zaměstnání, zprostředkovaného krajskou pobočkou Úřadu práce.
17. Podle **§ 82 odst. 4 správního řádu** k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
18. Dle **§ 71 odst. 1 a 2 písmeno a) správního řádu** správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:".
19. V **§ 241 odst. 1 a 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce**, je stanoveno, že zaměstnavatel je povinen přihlížet při zařazování zaměstnanců do směn též k potřebám zaměstnankyň a zaměstnanců pečujících o děti. Požádá-li zaměstnankyně nebo zaměstnanec pečující o dítě mladší než 15 let, těhotná zaměstnankyně nebo zaměstnanec, který prokáže, že převážně sám dlouhodobě pečuje o osobu, která se podle zvláštního právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost), o kratší pracovní dobu nebo jinou vhodnou úpravu stanovené týdenní pracovní doby, je zaměstnavatel povinen vyhovět žádosti, nebrání-li tomu vážné provozní důvody.
20. V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce rozhodnutí soudu z důvodů v ní

uvedených. Soud však neshledal ze strany správních orgánů, tj. žalovaného a ÚP, taková pochybení, která by odůvodňovala zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí žalovaného i ÚP jsou srozumitelná i přezkoumatelná. Žalovaný se ve svém rozhodnutí výše uvedeném vypořádal dostatečným způsobem s odvolacími námitkami žalobce uplatněnými v odvolání ze dne 13.6.2018, kdy žádnou z nich neuznal důvodnou, ač žalobce je přesvědčen o opaku. V předmětném odvolání proti rozhodnutí ÚP č.j. TCB 367/2018-F žalobce vyjádřil své přesvědčení o opětovném úmyslném poškozujícím rozhodnutí zaměstnanců ÚP, přitom on se odvolává na stejný zákon 435/2004 Sb., § 5 odst. C, číslo 7, kdy pracovníci bez zjevného důvodu si můžou vydávat, co se jim zlíbí, i když právní předpis jim to neumožňuje a ministerský pracovníci to předsí schválí; rovněž namítal, že rozhodnutí má datum 23.5.2018 ale odeslané bylo 11.6.2018, proč to trvalo zaměstnancům 20 dnů, kým to odeslali a také, kdo uhradí další škody, které způsobuje zdejší pracoviště, není zřejmé; závěrem požadoval zrušit rozhodnutí a zařadit ho do evidence.

21. Shora uvedené žalobní body uplatněné v žalobě soud neshledal důvodnými, i když je žalobce přesvědčen, že jeho žaloba je podána po právu. Žalobní petit požadovaný žalobcem neodpovídá úpravě obsažené v s.ř.s. a ač na tuto skutečnost byl žalobce soudem upozorněn při ústním jednání, přesto žádal vydat rozhodnutí dle něho. V soudním řízení správním soud při rozhodování postupuje v souladu s § 78 s.ř.s., kdy dle odst. 1 rozsudkem zruší napadené rozhodnutí, je-li žaloba důvodná, případně může podle okolností zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo (odst. 3), a současně vysloví, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému (odst. 4), přičemž vysloveným právním názorem ve zrušujícím rozsudku je v dalším řízení správní orgán vázán (odst. 5) a není-li žaloba důvodná, soud ji zamítne (odst. 7). Proto požadavek žalobce na úhradu zadostičinění žalovaným ve výši 100 000,- Kč neodpovídá s.ř.s.
22. Soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, když žalobce až v žalobě uvedl skutečnosti vztahující se k jím podané výpovědi dne 21.5.2018 z pracovního poměru ve zkušební době z důvodu údajné změny u jeho pracovní pozice z jednosměnného provozu na dvousměnný, tudíž se k ní nemohl žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřit. Pokud se týká další námitky ohledně údajné podjatosti zaměstnanců ÚP, ta rovněž nebyla uplatněna v odvolání, tudíž ani k ní se žalovaný nemohl v napadeném rozhodnutí vyjádřit, proto ji nelze shledat důvodnou. K námitce týkající se vypravení rozhodnutí ÚP ze dne 23.5.2018 až dne 11.6.2018 se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil pouze v tom smyslu, že toto rozhodnutí bylo vydáno ve lhůtě stanovené správním řádem, když bylo vydáno, tj. vypraveno (§ 71 odst. 1 a 2 písmeno a) správního řádu), dne 11.6.2018, když správní řízení bylo zahájeno dne 23.5.2018. Sice by soud očekával podrobnější zdůvodnění (např. pozdější vypravení z důvodu pracovní neschopnosti příslušného pracovníka atd.), avšak nejedná se o tak závažné pochybení, které by bylo způsobilé pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. S ohledem na obsah správního spisu shora citovaného soud zjistil, že žalobce byl řádně poučen, když převzal výše uvedené Poučení a byl seznámen s Dodatky k poučení dne 4.12.2017, tj. při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání na kontaktním pracovišti ÚP ve Stríbrně. Pokud se týká námitky žalobce, že mu mněli sdělit (pravděpodobně míněni pracovníci ÚP), že má dokládat konkrétní zákony, paragrafy i odstavce, aby nemuseli o důvodech ukončení sami uvažovat, či jsou vážné nebo nejsou, k tomu soud uvádí, že poučovací povinnost pracovníků ÚP se vztahuje toliko k zprostředkování zaměstnání (např. práva a povinnosti uchazečů o zaměstnání), ale nevztahují se např. k obsahu výpovědi pracovníka z pracovního poměru. Vždy záleží na pracovníkovi, jaký bude obsah

jeho výpovědi a záleží na něm, zda se případně poradí s osobou odborně vzdělanou či znalou předmětné problematiky či se spolehne na své znalosti.

23. V žalobě žalobce rovněž namítal, že mu nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, avšak tuto námitku žalobce v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.5.2018 žalobce neuvedl, tudíž se k ní žalovaný v rozhodnutí ze dne 11.9.2018 nemohl vyjádřit a z tohoto důvodu se k ní nevyjadřuje ani soud, jelikož není obsahem napadeného rozhodnutí. V dané věci však ÚP rozhodl na základě žádosti žalobce, uzavřené pracovní smlouvy a výpovědi dané žalobcem zaměstnavateli, tudíž se jednalo toliko o listiny známé žalobci, které správnímu orgánu poskytl, přesto měl být žalobce informován o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Pokud se týká osob, které jsou dle žalobce vyloučeny z projednávání dle § 14 odst. 1 správního řádu, nepostačuje pouhé přesvědčení žalobce o jejich vyloučení z rozhodovací činnosti, ale žalobce ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu může jako účastník (správního) řízení namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví a o námitce rozhodne bezodkladně usnesením nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení. Z obsahu správního spisu však nevyplývá, že by ve správním řízení vedeným u ÚP či u žalovaného žalobce námitku ohledně podjatosti úřední osoby uplatnil.
24. Pouze nad rámec soud podotýká, že názor žalobce uvedený v žalobě, že je v zákoně dané, že když má doma děti ve věku dcera nar. ... a dvojčata nar. ..., že má nárok dělat pouze ranní směnu, není správný. Z § 241 odst. 1 a 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, výše citovaném, vyplývá, že zaměstnavatel musí být požádán zaměstnancem, který má uvést konkrétní rozhodné skutečnosti a zaměstnavatel k nim přihlédne při zařazování do směn, pokud se jedná o konkrétní potřebu. Uvedené ustanovení zákoníku práce totiž ukládá zaměstnavateli povinnost pouze v obecné poloze, aniž by ji blíže specifikovalo, proto neznamená, že každý rodič pečující o děti má nárok pouze na ranní směny ve vícesměnném provozu.
25. Soud žalobu neshledal důvodnou, neboť v této věci dle názoru soudu žalobce neprokázal, že by žalovaný postupoval v rozporu s platnou právní úpravou, když zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.5.2018 vypraveného 11.6.2018, kterým nebyl zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 22.5.2018. Výpověď z pracovního poměru ve zkušební době ze dne 21.5.2018 daná žalobcem a převzatá zaměstnavatelem RSF Elektronik spol. s r.o. Stříbro totiž neobsahuje žádné důvody, které by mohly být hodnoceny jako vážné důvody ve smyslu § 25 odst. 8 písm. a) zákona o zaměstnanosti, aby mohl být žalobce zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání dříve než po uplynutí 6 měsíců ode dne sjednaného jako den nástupu do zaměstnání zprostředkovaného ÚP. V písemné výpovědi předané zaměstnavateli bylo žalobcem toliko uvedeno, že v pátek 18.5.2018 převzal usnesení č. j. 47753/18/TC od ÚP, v usnesení opět zaměstnankyně V. uvádí podvodné informace a do pravomocného ukončení a náhrady škod nebude v pracovním poměru. Přesvědčení žalobce o tom, že pochybil v jeho věci ÚP i žalovaný není rozhodující, neboť rozhodující je, zda správní orgány postupovaly v souladu se zákonem o zaměstnanosti. Postup správních orgánů v projednávané věci soud shledal v souladu s platnou právní úpravou, neboť ÚP postupoval v souladu s § 5 písmeno c) bod 7 zákona o zaměstnanosti, kdy žalobce nezařadil do evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 22.5.2018 jím požadovaného a žalovaný odvolání žalobce proti předmětnému rozhodnutí zamítl podle § 90 odst. 5 správního řádu a rozhodnutí ÚP ze dne 23.5.2018 potvrdil, neboť v opačném případě by správní orgány postupovaly v rozporu s platnou právní úpravou.

26. Žalobce by si měl uvědomit, že bez ohledu na jeho přání či přesvědčení, jsou jak správní orgány, tak i soud, povinni postupovat v souladu s platnou právní úpravou, což nastalo i v této věci. Je však toliko věcí žalobce, že si příslušná ustanovení zákona vykládá pouze ve svůj prospěch a nepřipouští, že názor žalovaného vyjádřený v odůvodnění napadeného rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě, s nímž se soud plně ztotožňuje a pro stručnost na jeho obsah odkazuje, jelikož je znám všem účastníkům řízení, je v souladu s platnou právní úpravou. Svým postojem si pak žalobce škodí sám sobě například tím, že nepožádal o zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání po uplynutí šesti měsíců od dne sjednaného jako den nástupu do zaměstnání zprostředkovaného ÚP (viz výše citovaný paragraf 25 odst. 8 písm. a) zákona o zaměstnanosti).
27. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 11.9.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu. Žalobce totiž neprokázal, že ÚP pochybil, když jej k jeho žádosti ze dne 23.5.2018 nezařadil do evidence uchazečů o zaměstnání, jelikož pro tento postup nebyly splněny zákonem stanovené podmínky, byť žalobce je přesvědčen o opaku a také neprokázal pochybení žalovaného, když odvoláním napadené rozhodnutí ze dne 23.5.2018 a vypravené dne 11.6.2018 rozhodnutím ze dne 11.9.2018 potvrdil a odvolání žalobce zamítl.
28. Žalobce nebyl úspěšný a úspěšný žalovaný náhradu nákladů nepožadoval, proto nebyla žádnému z účastníků náhrada nákladů přiznána, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 17. října 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně